

Eltársi üdvözlettel

2016 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hagyjuk a lehangoló révedezést. Pest utcáin újra megjelentek az önszorgalmú *Lenin fiúk (lányok)*, akik

tüntet?legesen, petícióval követelik az MTA határozatával szemben, hogy ne számolják fel az egykori oktatásügyi népbiztos „hagyatékát”, a *Lukács-archívumot*.

Nevetséges öngyarmatosítás. Olyanok, mint a Bakunyin (v.) Che-pólós hülyegyerekek, akik a néphatalomról szellemnek valamelyik pangós, jócsajmentes Gólyás afteren, aztán együtt zúznak ki a tüntire, harcolni, újabb frontot nyitni a létez? demokráciáért, „Árpibácsiért” (a következ?kben „Lukácsgyuriért” is).

Faszák vagytok, tényleg. *Commandante* nem sajnálná az ólmot belétek, gyávának, törleszked?nek, machiavellistának, népellenességnek titulálna titeket, ti ostoba konformprolik. De így lenne ezzel *Debord*, *Dutschke*, a *RAF* els? generációja, az elnyomott gettófekák által gerjesztett nyugatos politikai iszlámról már nem is beszélve. Pillanatok alatt halálos ellenségekre találhatok, seggfejek, **már ha lennének még konzekvens, retrográd radikálisok, valódi antikapitalisták a dögl?d? baloldalon.** Következzenek a protestirat legjobb részei, kommentár nélkül: „*Nemzetközileg elismert szerz?ként Lukács a gazdag magyar kultúra történetének egyik csúcspontja, olyan m?vek szerz?je, melyek az emberiség él? kincsének részét képzik.*” (...) „... ez tehát a korunk egyik meghatározó egyéniségér?l való megemlékezés tere.” (...) „*A fentiek alapján felhívjuk az illetékes szerveket arra, hogy fontolják meg e döntésüket, melyr?l döbbenettel és szomorúsággal értesült a nemzetközi tudományos és m?vészi közösség.*”

Azt hiszem, a fentiek alapján Herr Lukács sem moralizálna sokat, hanem kiadná a t?zparancsot.

A rövid, zavarba ejt? kitekintés után térjünk a lényegre. **A baloldal kiirthatatlan hajlama az erkölcsi relativizmusra, a nihilizmusra h?seik nyilvánvaló ambivalenciájából ered? szükségszer? öngigazolásból, lényegében kispolgári törleszkedés?l fakad** (lásd ui., az *Andrássy Katinkát, a vörös grófn?t Párizsban* luxuskurvaként futtató, faszlenget?, morfinista, strici *Károlyi* sérthetetlen kultuszát, aki szám?zetéséb?l „hazatérve”, *Rákosi* által „rehabilitálva” elárulta, s?t szembekepte korai szociáldemokrata „harcostársait”). Miközben vígan elfelejtik, lenézik a bebörtönzött Demény Pált, 56? után Londonba menekül? Krassót. Lényegében ez *Herr Lukács* hagyatéka a szigorúan vett „*kultúrfilozófiában*” (másról esetében nem nagyon beszélhetünk), a **magyar közéletben.**

Ez a minket mélyen jellemz? „idea”, a *forma* és *tartalom* zárt, feloldhatatlan egységében; 1993, azaz gyerekkorom egy borús ?szi estéjén, az éppen soros telepi lakógy?lés alkalmával manifesztálódott számomra. A nyugdíjazott határ?rb?l lett közös képvisel? jegyz?könyvszer?en idézett mondatfoszlánya a következ?: „*A kommunisták egyetlen b?ne, az volt, hogy nem irtották ki a szocdemeket. Akkor ma már, én sem maguk helyett fizetném a közös költséget.*” Err?l, röviden ennyit.

Vitathatatlan tény, hogy a mai magyar, modern „jobboldal” génállományában sokat átmentett az ötvenes évekt?l, az értelmiséget eluraló *kulturális baloldaliságból*. Ma az ún. konzervatívok többsége ideológiai és „párteszközökkel” próbálja tisztázni azt, amit felesleges, amit nem szabadna (ezzel jelent?s hátrányt megtermelve), mert az eredeti, „ortodox” konzervatívizmusnak nincsen doktrinális, irányzat-h?sége. Sokféle jelent?s konzervatív létezik és mind önálló szellem (pl.: *Wittgensteint?l Simone Weilig*).

Ez az alapvet?, végzetes tévedése a mai „jobber” közegnek (az ebb?l ered? frusztráció termeli ki a Kerényiket, a többi parádézó, nyomasztó hülyét). Ebb?l, a sértett állapotból következik a jobboldalon az újrendszerváltó hevület is, aminek ékes példája az *Alaptörvény*. Régi, elkopott közhely a magyar „*kulturkamp?*”. Nem is nagyon emlegetném a továbbiakban. Meg kell szabadulni, le kell számolni ezzel az önpusztító „hagyománnyal”.

Az ideologikus, sokaknak kényelmes, élvezetérték? és párth? történelemszemlélet kis hazánkban apáról-fiúra örökl?dik, élethazugságaival, hamisságaival együtt.

Amíg a nagy „titok”, a „titkok” kimondatlanok maradnak, addig minden felvállalt igazság hazugság lesz körülöttünk. Gondolok itt a Kádárra, az utolsó beszédére, a máig rendezetlen ügynökkérdésre (stb.). Magyarországon, gyakorlatilag a *Deák* által leboltolt kiegyezés óta, nincsen képünk, elképzelésünk arról, hogy honnan jöttünk, kik vagyunk, mit akarunk, mi lehet a közös jöv?nk. *Mellékes megjegyzés: ez az örökség és a vele hordozott teher gyakorlatilag elhordozhatatlan. Gátja a közös ügyeink egymással való elrendezésének, feloldásának.*

A kellemesen cseng? publicisztikai toposszal visszaélve: minek is üdögélt a meg-megálló, cseperg? es?ben
József Attila a Dunánál?

Túlságosan elkalandoztunk, egy gondolatfoszlány erejéig térjünk vissza *Herr Lukács*hoz. Egy meszesgödröt telelövöldözni, a románok el?l menekül? kiskatonákkal (nem „érdemeik szerint”, hanem minden tízediket, így a „viszonylagos”, azaz „istení” véletlenszer?ségnek is teret engedve), a vörös terror szükségszer?ségének, pátoszának túlhangsúlyozása. Kétségtelen: **Herr Lukács, így értelmezte Kant kategorikus imperatívuszát.** *Frau Heller* szerint, *Herr Lukácsban* egyszerre volt jelen a kifinomult, s?t finnyás kultúremler, a *Thomas Mann*-i értelemben vett európeér és „egyfajta” tatár-brutálítás, a legsötétebb állkapocstör? komisszár tempó, amiben a „*forradalmi szubjektum*” kérdésének patológikus feloldását lelte meg neves bölcse?nk, esztétánk. *Herr Lukács* kellemes társasági ember lehetett. Mint az egykori (*mily, keser? nosztalgia...*) *Cseka* fiatal vasaltgalléros, mahorkázó kivégz?tisztjei. *Herr Lukács* talán egyik kedvenc anekdotája a következ? lehetett: Valamely pétervári alagútban vezetnek egy sor népelleniséget. Váratlanul, egy önérzetes, de hisztérikus állapotú vidéki tanár? lép ki a sorból, egyenesen a kivégz?tiszt elé. „*Kérem, szemb?l l?jenek le.*” – mondja a n?. A tiszt, kellemes arcú, báltermi diákkarakter, lassan elfordul és int. „*Nem kell sírni, úgy lesz. Tiszteljük a hagyományokat.*” Ez ugyanaz a ferde, romlott morál, ami más léptékekben, de *Maót, Pol Potot* is piederstálra emelte a 68'-as lázadó generáció szemében (a rend kedvéért tegyük hozzá: *nem mindenkiében*).

„*Frau Heller* frusztrált, szexuális jelleg? vonzalmi hiába írják felül, az alapvet?, megkérd?jelezhetetlen erkölcsi szigort, ami adva van minden ember számára. ***Frau Heller* egyébként is kora, s?t „szalonja” *Veiszer Alindája* volt,** mint legjobb, legh?ségesebb, legszerelmesebb, legeminensebb *Lukács* tanítvány (a kétségtelenül jobbak, mint pl. *Krassó* lényegében már a *Rajk-per* idején elzárkózotak *Lukács*tól). A gyilkos „látszólagos erényeit?” függetlenül, legbelül, önmaga számára gyilkos marad akkor is, ha tömegek próbálják felmenteni b?nei alól, így megy ez *Káin* óta. *Herr Lukács* kés?bb els? szám, harmadik személyben ír tetter?l, tetteir?l, ami mégiscsak szimbolikus jelent?ség?. Majd meghatottan, megtérve papírra veti ékes, érett gondolatait, a demokratikus szocializmus ábrándjáról. Na, ne. Ezt, ne.

Végezetül, mintegy zárszóként idézzünk egy 1959-ben keltezett levelet: „*Kérem az elvtársakat arra, hogy segítsenek hibáim kijavításában. Tudom, hogy anélkül, hogy a párt aktuális ideológiai harcaiban részt vennék marxista filozófus nem lehetek. Szeretném, ha megmondanák, mivel tehetnék bizonyosságot – nap napi pártmunkámon kívül – elhatározásom ?szinteségér?l. (...) elvtársi üdvözetlet: Heller Ágnes.*”

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmenedek.com

Ajánló